Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Lorina Ciubotaru)
Dosarul nr. 2r-644/25
(2-25028285-02-2r-28032025)

D E C I Z I E

14 aprilie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Diana Corlăteanu și Lucia Bagrin

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurentul *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 martie 2025, prin care s-a admis parțial cererea depusă de ***** în nume propriu și în interesele copilului minor ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile lui *****,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 1 martie 2025 prin intermediul oficiului poștal, ***** a depus în nume propriu și în interesele copilului minor *****, cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție ca victime a violenței în familie împotriva acţiunilor lui *****, parte interesată Inspectoratul de Poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău.
2. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 martie 2025, s-a admis parțial cererea victimei ***** în nume propriu și în interesele copilului minor ***** privind aplicarea măsurilor de protecție ca victime a violenței în familie împotriva acţiunilor lui *****, parte interesată Inspectoratul de Poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău. S-a eliberat ordonanță de protecție în favoarea victimelor ***** și ***** pentru un termen de 30 zile. S-a explicat că măsurile de protecție pot fi revocate în condițiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție. În rest cererea s-a respins, ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 lei.
3. Prin ordonanța Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 martie 2025, s-a stabilit pentru victimele ***** și *****, următoarele măsuri de protecție ca victime a violenței în familie, de la acțiunile lui *****:

- obligarea lui ***** de a părăsi temporar locuința comună situată pe adresa *****;

- obligarea lui ***** de a sta departe de locul aflării victimelor *****, la o distanţă de cel puțin 300 m şi de a exclude orice contact vizual cu acestea (cu aplicarea mecanismului de monitorizare electronică);
- se interzice lui ***** de a contacta telefonic victimele *****, prin corespondență poștală sau prin orice alt mod;
- se interzice lui ***** de a se apropia de locul de muncă al victimei ***** și locul de studii al copilului minor *****;
- se obligă ***** de a contribui la întreţinerea copilului minor *****.

Măsurile de protecție se aplică pe un termen de 30 zile începând cu 4 martie 2025, ora 16.00. Nerespectarea de către potențialul agresor a prevederilor stabilite în ordonanţă se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare. S-a remis ordonanţa de protecţie Inspectoratului de Poliţie Rîșcani al DP mun. Chişinău, pentru supraveghere şi executare imediată. S-a remis ordonanţa de protecţie Inspectoratului Național de Probațiune pentru organizarea procedurii de monitorizare.

Solicitarea recurentului:

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 17 martie 2025 prin intermediul poștei electronice și a oficiului poștal, recurentul *****, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 martie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție.

Argumentele părţilor:

5. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanţe, o consideră ca fiind neîntemeiată şi ilegală, pasibilă de a fi casată.

Menționează că în susținerea cererii privind eliberarea ordonanței de protecție, ***** nu a prezentat careva probe în susținerea cererii sale.

Indică, că cauza a fost examinată în lipsa sa și a reprezentantului Inspectoratului de Poliție, fapt ce reprezintă o încălcare gravă a dreptului său la un proces echitabil, garantat de Constituția Republicii Moldova şi de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Notează că absența sa a fost cauzată de o necomunicare corectă a procedurilor sau de incapacitatea de a-și organiza apărarea în mod corespunzător, iar absența reprezentantului Poliției a împiedicat o examinare completă a probelor relevante, inclusiv a celor pe care le-a depus la poliție. Acest aspect îi limitează dreptul de a contesta acuzațiile formulate şi dreptul de a adresa întrebări presupusei victime ***** şi martorilor, ceea ce duce la o încălcare flagrantă a principiilor fundamentale ale unui proces echitabil.

Afirmă că în cadrul procesului de fond, nu a avut posibilitatea de a-și prezenta apărarea şi probele în mod corespunzător. Activitatea o desfășoară în ***** şi în 20 minute nu a fost imposibilă deplasarea în instanţă. Deși a depus o explicație la Inspectoratul de Poliţie Rîșcani la data de 20 februarie 2025 în urma incidentului de la 19 februarie 2025, instanţa nu a cercetat probele pe care le-a prezentat în cadrul acelei explicații şi nu le-a luat în considerare în evaluarea faptelor. În plus, instanţa nu a procedat la solicitarea unui raport complet din partea poliției, deși acest raport ar fi fost esențial pentru a clarifica circumstanţele în care s-a produs incidentul invocat de reclamantă. Prin urmare, instanţa a emis ordonanţa de protecţie fără a analiza toate dovezile relevante şi fără a asculta explicațiile oferite de ***** cu privire la comportamentul reclamantei. În acest sens, consideră că hotărârea judecătorească se bazează pe o evaluare incompletă şi unilaterală a situației.
Afirmă că instanţa de fond nu a cercetat probele pe care le-a depus la Inspectoratul de Poliţie Rîșcani. Aceste probe constau într-o declarație detaliată prin care a expus propriile versiuni ale evenimentelor din 19 februarie 2025 şi a explicat contextul în care a avut loc conflictul cu *****. De asemenea, a depus dovezi care ar fi putut demonstra că incidentul a fost unul rezultant dintr-o situație conflictuală pe faptul că *****, fără acordul lui *****, a schimbat lacătul de la ușa de intrare în apartamentul ce îi aparține cu drept de proprietate exclusivă, blocându-i accesul în locuința proprie, dar nu a fost implicată violență fizică sau psihică din partea sa, ci mai degrabă un schimb verbal tensionat. Este de menţionat că instanţa nu a solicitat un raport complet de la poliție, care să includă toate informațiile referitoare la cercetările efectuate, cum ar fi eventuala prezență a unor martori la incident, eventualele filmări de pe camerele de supraveghere ale blocului şi analiza declarațiilor ambelor părţi (prezența la conflict doar a presupusei victime ***** şi lipsa fiicei; camerele au fost demontate și nu deteriorate, ușa apartamentului a fost descuiată de fiu, şi nu deteriorată; etc). Totodată, reiterează că declarația victimei pe pretinsele acţiuni de violență fizică şi psihică de mai multe ori, nu a fost susținută cu probe pe perioadă concretă (11 iulie 2023 pînă la 19 februarie 2025- revenirea în țară) cu certificate de adresare la poliție, asistentului social, medicului de familie, etc., ba din contra, un argument al dragostei manifestate sunt extrasele transferurilor bancare a mijloacelor financiare în adresa pretinsei victime. Această lipsă de examinare a probelor relevante poate influența considerabil rezultatul procesului şi pune sub semnul întrebării legalitatea măsurilor impuse.
Punctează că instanţa de judecată a pus la baza încheierii din 4 martie 2025 raportul Centrului de Justiție Familială din 21 februarie 2025, care nu are nici un suport juridic și psihologic, care ar dovedi faptul că ***** a fost agresată de către ***** și că se află în pericol de a fi supusă repetat unei forme de violență şi/sau altor acţiuni ilegale.

Notează că activitatea de întreprinzător personală în regim de muncă 12 ore din 24 şi 7 zile din 7 ale unei săptămâni, se desfășoară în *****, iar familia nouă creată cu același domiciliu în ***** servește un garant al evitării presupusului pericol pretins de victimă.
Afirmă că ***** a manifestat un comportament emoțional bazat pe gelozie și invidie, neavând probe concludente de a demonstra act de violență.
Precizează că măsurile impuse de instanţă au un impact semnificativ asupra vieții sale personale şi profesionale. Restrieţionarea accesului Ia imobilul meu mă privează nu doar de dreptul de a locui în propria casă. dar mă şi plasează într-o situaţie de incertitudine şi instabilitate. De asemenea, interdicţiile de a mă apropia de locuri frecventate de fiica mea şi de a intra în contact cu reclamanta în diverse contexte vor afecta în mod grav relaţiile familiale şi activitatea mea zilnică.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție.

6. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 28 martie 2025.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. În conformitate cu articolele 423, 424 alin.(1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Colegiul reţine că potrivit Convenţiei nr.1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art. 8 cu privire la dreptul la respectarea vieţii private şi de familie orice persoană are dreptul la

respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

12. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr.45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.
13. Potrivit art. 278^4 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.
14. În conformitate cu capitolul XXII^2 din Cod de procedură civilă, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, cât și din prevederile art.15 alin.(1) al Legii nr.45-XVI din 1 martie 2007, în raport cu circumstanțele speței, Colegiu conchide că prima instanță just și motivat a considerat că este necesar a se aplica următoarele măsuri de protecție victimei violenței în familie, pe un termen de 30 zile și anume:

- obligarea lui ***** de a părăsi temporar locuința comună situată pe adresa *****;
- obligarea lui ***** de a sta departe de locul aflării victimelor *****, la o distanţă de cel puțin 300 m şi de a exclude orice contact vizual cu acestea (cu aplicarea mecanismului de monitorizare electronică);
- se interzice lui ***** de a contacta telefonic victimele *****, prin corespondență poștală sau prin orice alt mod;
- se interzice lui ***** de a se apropia de locul de muncă al victimei ***** și locul de studii al copilului minor *****;
- se obligă ***** de a contribui la întreţinerea copilului minor *****.

15. Din materialele cauzei rezultă că, instanţa de fond corect a constatat

temeinicia cererii intimatei-victime *****, și a reținut că, prin aplicarea măsurilor de protecție victimelor violenței în familie, se urmărește scopul legal de a crea condiții în care ***** v-a fi în imposibilitate să comită careva acte de violență asupra victimelor ***** și *****.

16. Astfel, potrivit cererii depuse și declarației părților, Colegiul reține că ***** şi *****, au fost în relații de căsătorie, la moment fiind divorțați, având în comun doi copii.
17. Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanţa de fond just a reținut că ***** și copilul minor *****, sunt subiecți al violenței în familie, în sensul Legii nr. 45-XVI din 1 martie 2007, dovedind necesitatea şi temeiurile aplicării măsurilor de protecție, prevăzute de art. 15 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 și art. 278^7 Cod de procedură civilă.
18. Instanţa de recurs remarcă, că este neîntemeiat argumentul recurentului, invocat în cererea de recurs, precum că instanța de fond a dat o apreciere greșită situației factologice și a interpretat eronat prevederile legale, or, potrivit prevederilor art.8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul să i se respecte viața sa privată şi de familie, domiciliul şi corespondența. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora.
19. Subsecvent, Colegiul notează că potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 45 din data de 1 martie 2007, stabilește noțiunile de violență:

violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violență fizică - vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violență psihologică - impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor

domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acţiuni cu efect similar.

20. Conform prevederilor art. 12 alin.(1) din aceiași Lege prevede că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență în familie şi să solicite protecţie.
21. Conform prevederilor art. 14 alin. (2) din Legea enunțată, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanței de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.
22. În conformitate cu prevederile articolelor 278^3 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.
23. În conformitate cu art.278^6 din Codul de procedură civilă, privind examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție:

(1) După primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de poliţie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor.

(2) La examinarea cererii victimei privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată solicită coordonatorului oficiului teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat desemnarea neîntîrziată a unui avocat pentru acordarea asistenţei juridice calificate garantate de stat victimei.

(3) **Declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice**. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

(4) Neprezentarea presupusului agresor la şedinţa de judecată, precum şi neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanţa de judecată nu împiedică instanţa să examineze cererea.

24. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazurile de violenţă domestică, drepturile

agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritate fizică şi mental. Tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului (*hotărârea din 9 iunie 2009 în cauza Opuz c.Turciei, cererea nr.33401/02*).

25. Colegiul punctează că instanța de fond, dispunând admiterea cererii, just a luat în considerație explicațiile părților și probele prezentate și administrate în ședința de judecată.
26. Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de fond just a catalogat acțiunile lui *****, ca violență față de ***** și *****, dispunând admiterea cererii de aplicare a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie pe un termen de 30 zile.
27. Colegiul atestă că la materialele cauzei a fost anexată declarația ***** din 19 februarie 2025 către I.P. Rîșcani al D.P. mun. Chișinău, prin care a redat că ***** a dezinstalat camerele video și a agresat-o verbal, fiind învinovățită de anumite lucruri care nu au avut loc, îi este frică vă va fi alungată împreună cu copii din casă, a fost amenințată de mai multe ori și numită cu cuvinte necenzurate (f.d.19); același declarații a victimei ***** se conțin și în procesul-verbal de audiere din 20 februarie 2025 (f.d.13-14); a fost anexată fișa de referire a cazului de violență în familie și chestionarele de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie întocmit de către SP al IP Rîșcani și CJFP al DP mun. Chișinău din 20 și 21 februarie 2025, prin care s-a evaluat victima ***** și s-a stabilit că aceasta este supusă violenței psihologice ce se manifestă prin înjurare, insultare, amenințări verbale, distrugere demonstrativă a obiectelor, interzicere a realizării profesionale (f.d.15-18, 25-26); la fel a fost anexat raportul din 21 februarie 2025 a Centrului de Justiție Familială prin s-a constatat că în rezultatul interviului primar cu consultarea directă a psihologului, precum și efectuarea consilierii psihologică individuală, că ***** se află în pericol de a fi supusă repetat unei forme de violență și/sau altor acțiuni ilegale (f.d.27).
28. Colegiul subliniază că, având în vedere circumstanțele descrise în speță, neaplicarea măsurilor de protecție ar pune în pericol emitent victimele.
29. Ba mai mult, **măsurile de protecție la data examinării prezentului recurs, au expirat**.
30. Concomitent, instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 Cod de procedură civilă, recurentul nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
31. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidenţă faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea

Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

32. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentului.
33. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
34. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurentul *****, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 martie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Diana Corlăteanu

Lucia Bagrin